

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BRAȘOV
- secția comercială și de
contencios administrativ -

SENTINȚA CIVILĂ NR. 2

DOSAR NR. 1000/2017

Ședința publică din data de
Completul compus din:
Președinte - [ ]
Grefier - [ ]

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra acțiunii formulată în baza legii contenciosului administrativ și fiscal de reclamanta SC " [ ] " în contradictoriu cu pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BRAȘOV și ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE PENTRU CONTRIBUABILI MIJLOCI, având ca obiect "anulare act de control taxe și impozite".

La apelul nominal făcut în ședință publică la pronunțare se constată lipsa părților.

Procedura îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei după care;

Dezbaterile în litigiul comercial de față au avut loc în ședința publică din de [ ] , când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din acea zi, care face parte integrantă din prezenta, iar instanța, pentru a se depune concluzii scrise la dosar, a amânat pronunțarea pentru data de [ ] , iar apoi din lipsă de timp pentru deliberare pentru data de [ ] .

TRIBUNALUL

Constată că, prin acțiunea în contencios administrativ înregistrată la această instanță sub nr. de mai sus, reclamanta SC " [ ] Brașov , în contradictoriu cu pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BRAȘOV și ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE PENTRU CONTRIBUABILI MIJLOCI, a solicitat instanței ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună anularea în parte a Raportului de inspecție fiscală nr. [ ] în ceea ce privește T.V.A suplimentar în valoare de [ ] și accesorii - majorările de întârziere în sumă de [ ] precum și impozit suplimentar pe profit în sumă de [ ] și accesorii -

majorările de întârziere în sumă de 123.000 lei, sume calculate în sarcina sa , anularea Deciziei de impunere nr. 1000/2006, privind obligațiile fiscale suplimentare de plată, prin care a fost stabilită în sarcina sa TVA suplimentar de 1000 lei și accesorii de 1000 lei de întârziere, precum și impozit suplimentar de 1000 lei și majorări de întârziere de 1000 lei, anularea Deciziei nr. 1000/2006 a Direcției Generale a Finanțelor Publice Brașov de soluționare a contestației c administrative, fără cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii se arată că în perioada de 01.10.2006 - 31.10.2006 s-a derulat la societate o acțiune de control fiscal concretizată în raportul de inspecție fiscală și decizia de impunere ce formează obiectul contestației.

Prin raportul de inspecție fiscală s-a recalculat impozitul pe profit aferent anului 2006, în sumă de 1000 lei față de 1000 lei ce rezultă din declarația privind impozitul pe profit pe anul 2006, depusă de reclamantă și Administrația Finanțelor Brașov sub nr. 1000/2006, iar diferența de 1000 lei din impozitul recalculat a rezultat ca urmare a faptului că suma de 1000 lei aferentă facturi nr. 1000/2006 emisă de SC "SRL" SA reprezentând cheltuieli de cazare a fost încadrată de echipa de control la cheltuieli nedeductive, apreciindu-se că aceasta nu se încadrează la art. 21 alin.2 lit. e Cod fiscal, pentru că nu reprezintă cazare aferentă salariaților sau administratorilor ci prestare de servicii.

Reclamanta susține că această cheltuială este deductibilă întrucât serviciul a fost efectiv prestat , a avut la bază un contract, în urma căruia a rezultat un raport de audit, cheltuială nejustificată prin necesitatea efectuării în scopul desfășurării activității.

Raportul de Inspecție a mai reținut că în urma contractelor nr. 1000/2006 și 1000/2006 încheiate cu SC "SRL" SA, și având ca obiect verificarea instalației de avertizare incendiu, prestatoarea a emis facturi în valoare de 1000 lei și TVA de 1000 lei.

Se arată că organele de control au reținut eronat că prestărilor de serviciu efectuate li se aplică măsurile de simplificare prevăzute la art. 160 alin.2 lit. c din Legea nr. 571/2003, conform CAN se aplică măsurile pentru clasa 4534 – alte lucrări de instalații care ar include și repararea și întreținerea instalațiilor din clădirii.

Clasificarea CAEN invocată de inspecția de control, prevede la diviziunea 45 că se includ " activitățile de curățare a ferestrelor, în interior și exterior, a coșurilor, cazanelor cu aburi, a interioarelor..".

Astfel, operațiunile efectuate și facturate de SC "SRL" SA se încadrează corect în clasa CAEN 7470, iar suma de 1000 lei reprezentând TVA a fost corect înscrisă pe facturi și dedusă de societate.

În probațiune, s-au depus înscrisuri.

Intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii pe considerent că serviciile de cazare nu au fost efectuate pentru salariații sau administratorii societății,

potrivit contractului nr. [redacted]; cheltuielile de deplasare și cazare a salariaților SC ” [redacted] SRL [redacted] cad în sarcina SC ” [redacted] SRL, astfel că aceste cheltuieli [redacted] sunt nedeductibile fiscal fiind corect stabilit impozit de profit suplimentar de [redacted] și T.V.A. de [redacted].

În apărare se arată că în ce privește TVA în valoare de [redacted] aferentă facturilor reprezentând contravaloarea prestării de servicii respectiv verificarea lunară sistem avertizare incendiu montat la societatea reclamantă, lucrări care sunt cuprinse la secțiunea F ” construcții ” diviziunea 45 din anexa la Ordinul Președintelui Institutului Național de Statistică nr. 601/2002 și prin urmare reclamanta trebuie să aplice măsurile de simplificare prevăzute la art. 160 alin (3) și (5) din Legea nr. 571/2003.

Examinând actele și lucrările dosarului instanța reține următoarele:

În fapt, în urma controlului efectuat de organele fiscale în perioada [redacted] la societatea reclamantă s-a întocmit Raportul de inspecție fiscală nr. [redacted] în baza căruia s-a emis Decizia de impunere nr. [redacted].

Prin aceste acte administrativ fiscale s-a constatat și impus suplimentar societății reclamante obligații fiscale de plată către bugetul statului de [redacted], din care suma de [redacted] reprezintă T.V.A., [redacted] reprezintă majorări de întârziere la T.V.A., [redacted] reprezintă impozit pe profit și [redacted] majorări de întârziere aferente impozitului pe profit.

Suma de [redacted] reprezentând impozit pe profit stabilită suplimentar și majorări de întârziere aferente în valoare de [redacted] s-au impus, având în vedere că nu sunt deductibile fiscal cheltuielile în valoare de [redacted] reprezentând cazarea salariaților SC ” [redacted] SRL [redacted].

Intimatele au apreciat că potrivit art. 571/2003 sunt deductibile la calculul impozitului pe profit numai cheltuielile de transport și cazare efectuate de către salariații și administratorii societății.

În speță, instanța reține că SC ” [redacted] SRL [redacted] a încheiat cu SC ” [redacted] SRL [redacted] contractul nr. [redacted] noiembrie 2006, având ca obiect efectuarea de audit financiar la societățile din grupul de firme al societății beneficiare.

Societatea reclamantă face parte din grupul de firme al SC ” [redacted] SRL [redacted] și a achitat suma de [redacted] facturată sub nr. [redacted] octombrie 2006 emisă de către SC ” [redacted] SRL [redacted] reprezentând cheltuieli cazare.

În drept, potrivit art. 21 alin.1 din Legea nr. 571/2003 pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

În speță, reclamanta a dovedit că efectuarea cheltuielilor cu auditul financiar al societății servesc exclusiv scopului realizării de venituri impozabile.

Prevederile art. 2 lit. e din Codul fiscal în sensul că sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri și cheltuieli de transport și cazare a salariaților și administratorilor nu sunt de natură a limita aceste cheltuieli ci a le extinde cheltuielile prevăzute la alin.1 din art. 21 din Legea nr. 571/2003.

Chiar dacă auditorul nu este salariatul sau administratorul societății raportul de audit întocmit este în scopul desfășurării activității și în special a obținerii de venituri impozabile.

Sustinerea intimatei că potrivit contractului nr. .... încheiat între societatea de audit și SC "....." cheltuielile de deplasare cad în sarcina societății beneficiare nu vor fi reținute în condițiile în care la art. 19 din contract se precizează că aceste cheltuieli vor fi operate cu beneficiar, astfel că sarcina plății revine fiecărei societății din grupul de firme care beneficiară de serviciul de audit.

Pe cale de consecință, cheltuielile de cazare sunt deductibile fiscal, iar în acest sens sunt și prevederile privind T.V.A. în cuantum de ..... și majorări de întârziere.

Față de aceste considerente, văzând și dispozițiile art. 145 alin.3 din Legea nr. 571/2003, instanța reține că societatea reclamantă în mod corect a dedus T.V.A. ...., astfel că în aceste condiții actele administrativ fiscale sunt nelegale numai sub aceste aspecte.

Relativ la T.V.A în cuantum de ..... și majorări de întârziere aferente, instanța reține că în mod corect intimatele au apreciat că societatea reclamantă trebuie să aplice măsurile de simplificare prevăzute de art. 160 alin.2 lit. c din Legea nr. 571/2003.

Facturile emise de SC "....." au avut la bază contractele nr. .... și actul adițional nr. .... prin care societatea executantă s-a obligat față de societatea reclamantă la verificarea instalației de avertizare la incendiu.

Intimatele au încadrat aceste servicii în categoria de lucrări de "construcții - montaj".

Această încadrare este corectă în acest sens fiind și prevederile punctului 82 alin.3 din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr.571/2003, potrivit căroră "prin lucrări de construcții - montaj în sensul art. 160 alin.2 lit. c din Codul fiscal, se înțeleg lucrările de construcții, reparare, modernizare, transformare și demolare legate de uz bun imobil".

De asemenea potrivit art. 13 alin.4 din H.G nr. 44/2004, "în sensul art. 133 alin.2 lit. a Cod fiscal, serviciile legate de bunurile imobile cuprind operațiuni precum lucrări de construcții -montaj, transformare, finisare, instalare, reparații, întreținere, curățare și demolare efectuate asupra unui bun imobil prin natura sa, precum și orice operațiune care se efectuează în legătură cu livrarea de bunuri mobile și încorporarea acestora într-un bun imobil astfel încât bunurile mobile devin imobile prin natura lor".

În speță, instalația de avertizare la incendiu fiind încorporată în imobil, orice lucrare reparație și întreținere a acesteia este asimilată lucrărilor legate de imobil și supusă măsurilor de simplificare.

Sunt incidente în cauză și prevederile art. 2 din O.M.F.P. nr. 155/2007 pentru aplicarea măsurilor de simplificare pentru lucrările de construcții montaj prevăzute de art. 160 Cod fiscal, care dispun că aceste măsuri se aplică pentru lucrările stipulate la secțiunea F "construcții" – diviziunea 45 din anexa la Ordinul președintelui Institutului Național de Statistică nr. 601/2002, iar în acestea din urmă sunt incluse activități ce instalau sisteme de alarmă și alte lucrări electrice și de asemenea, reparațiile la aceste lucrări.

Mergând mai departe în grupa 4531 a lucrărilor de instalații electrice este inclusă și instalarea în clădiri de alarme de semnalizare a incendiilor.

Pentru aceste considerente de fapt și de drept, instanța va admite în parte acțiunea potrivit dispozitivului.

Văzând dispozițiile art.274 alin.1 Cod procedură civilă va lua act că reclamanta nu a solicitat cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,
În numele legii,
H O T Ă R Ă Ș T E

Admite în parte acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta SC " " , cu sediul în Brașov , în contradictoriu cu pârătele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BRAȘOV și ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE PENTRU CONTRIBUABILI MIJLOCI, ambele cu sediul în Brașov B-dul Mihail Kogălniceanu nr. 7, și în consecință;

Dispune anularea în parte a Raportului de Inspecție Fiscală nr. și a Deciziei de Impunere nr. în ce privește impozit suplimentar pe profit în sumă , majorări de întârziere lei și T.V.A .

Dispune anularea în parte a Deciziei a Direcției Generale a Finanțelor Publice Brașov în ce privește respingerea contestației la Raportul de Inspecție Fiscală nr. și Decizia de Impunere nr. în cuantum de majorări de întârziere de și T.V.A .

Respinge restul pretențiilor.
Definitivă.